

alle sammen, at Aarsagen til, at dette Lovforslag

Formanden: Det er Ændringsforslaget, der er til Behandling, ikke selve Lovforslaget.

Ordføreren (Jønson): Ja, det vil jeg blot anbefale.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sættes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (Jønson): Efter at det høje Ting nu har vedtaget Flertallets Ændringsforslag ved anden Behandling, finder jeg ingen særlig Anledning til at komme dybere ind paa Lovforslaget, som det foreligger her. Vi ved alle sammen, at naar dette Lovforslag er bragt frem her paa Rigsdagen, skyldes det en Overenskomst, der er truffet i 1921 mellem de forskellige Lande. Der er sket noget i de sidste Dage, som ærede Medlemmer sikkert har været opmærksom paa, nemlig at forskellige af de større Lande har haft en Konference i London om en Konvention, som ogsaa er vedtaget, og som er af ret stor Betydning, og der er Udsigt til, at man kan blive enig derom. Jeg vil derfor haabe, at selv om man ikke i denne Rigsdagssamling skulde kunne opnaa fuldstændig Enighed, vil det kunne lade sig gøre i kommende Rigsdagssamlinger, og jeg skal derfor paa Flertallets Vegne meget anbefale, at man her i det høje Ting vedtager Lovforslaget, som det nu foreligger, med den Ændring, som nys er vedtaget.

Knud Kristensen: Hensigten med de to Lovforslag, som her er til Behandling, maa formentlig være at skaffe Lønarbejderne en tilstrækkelig Hviletid, en tilstrækkelig Fritid. Nu mener jeg for mit Vedkommende, at her i Landet er der i Virkeligheden en saadan tilstrækkelig Hviletid, uden at det er fastsat i nogen Lov. Det er ikke saadan, at man behøver af Hensyn til Hviletiden i al Almindelighed at vedtage nogen Lovbestemmelse. Det er ganske vist ikke saadan, at Hviletiderne falder akkurat paa den Maade og paa de Tidspunkter, som bestemmes i Lovforslaget, men jeg tror ellers, at man i al Almindelighed maa sige, at her i Landet har Løn-

arbejderne den Frihed og den Hviletid, som det er Lovforslagets Hensigt at sikre dem; det er blot saadan, at de kan tage den, naar det passer de paagældende Virksomheder bedst, og ogsaa naar det passer dem selv bedst. Dette kan ske og sker ved mindelig Overenskomst. Man indretter sig saadan, som Forholdene nu passer bedst i mange Tilfælde for begge Parter, saa af Hensyn til at sikre Lønarbejderne en tilstrækkelig Hviletid er en saadan Lov for vort Lands Vedkommende efter vor Opfattelse upaa-krævet.

Der er et andet Lovforslag, der gaar ud paa internationalt at fæstne en saadan Tilstand gennem en Konvention Landene imellem, hvorved de forpligter sig til at opretholde saadanne Lovbestemmelser, som nu maatte blive vedtaget. Det maa jo være Hensigten dermed at søge at tilvejebringe saadanne Forhold, at Hviletiderne kan blive noget nær ensartede i de forskellige Lande, dels vel for at sikre Arbejderne i de mindst fremskredne Lande i Hensende til Hviletid en større Frihed, en længere Hviletid, dels af Konkurrencehensyn, idet en frivillig Indrømmelse af større Frihed i et Land kan hindres ved Konkurrencen fra andre Lande, som ikke har denne større Frihed. Altsaa, en af Hensigterne maa være at bringe mere Overensstemmelse, mere Ensartethed de forskellige Lande imellem med Hensyn til Hviletiden for Lønarbejderne. Men jeg kan ikke se rettere end, at en Lov af den Karakter for vort Lands Vedkommende vil virke lige i modsat Retning. Vort Land er jo et af de Lande, der gennem Helligdagslovgivningen og efter frivillige Overenskomster er videst fremme med Hensyn til Hviletider og med Hensyn til Frihed for Lønarbejderen, og hvis vi gaar videre og lovfæster det, medens andre Lande, som er længere tilbage, ikke følger med, saa vil det netop bevirke en større Uensartethed, en vanskeligere Stilling for vort Land med Hensyn til Konkurrencen, end hvis dette Lovforslag ikke blev vedtaget.

Vi mener altsaa fra vor Side ikke, at de to Hensyn, som maa komme i Betragtning, naar man skulde gaa til en Lovgivning af denne Art, kræver en saadan Lov gennemført. Endvidere anser vi det ikke for heldigt i en Tid, hvor de forskellige Erhverv har mange Vanskeligheder at kæmpe med, at Lovgivningsmagten træder til og forøger dem. Det er ganske vist, det skal jeg indrømme, ikke det vigtigste Omraade af Erhvervslivet, der ved disse Foranstaltninger, gøres Indgreb i, men det er dog